

μένων ἐπὶ τοῦ μίσχου τοῦ ρόδου μετὰ τὴν πτώσιν τῶν πετάλων τοῦ ἔνθ' ἄν.

γκολιόμουνω ἡ, ἐνιαχ. γκουλιόμουνου Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς καὶ τοῦ οὐς. μ ο υ ν ι .

Ἡ ἔχουσα γυμνὸν τὸ αἰδοῖον, ὡς μὴ φέρουσα ἐσωτερικὴν περισκελίδα, κυλότταν ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀ β ρ ά κ ω τ η, ξ ε β ρ ά κ ω τ η.

γκολιόπιττα ἡ, ἐνιαχ. γκουλιόπ'ττα Θράκ. (Καρωτ. Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς καὶ τοῦ οὐς. π ί τ τ α.

Εἶδος κολοκυθόπιττας χωρὶς φύλλον εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔνθ' ἄν. Συνών. γ κ ο λ ι ό γ κ λ α β ο ς 2.

γκολιόποδαρος ἐπιθ. ἐνιαχ. γκουλιόποδαρους Ἡπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς καὶ τοῦ οὐς. π ο δ ά ρ ι.

1) Γυμνός, ἀνυπόδητος Ἡπ. (Κόνιτσ.) κ.ά. Συνών. ἀ ν υ π ό δ η τ ο ς, ἀ ν υ π ό λ υ τ ο ς, γ υ μ ν ο π ό δ α ρ ο ς, ξ ε π α π ο ύ τ σ ω τ ο ς, ξ υ π ό λ υ τ ο ς. 2) Τὸ θηλ. ὡς οὐς., γυνὴ ἐλευθεριάζουσα Μακεδ. (Βλάστ.)

γκόλιος Ἡπ. — Λεξ. Δημητρ. γκόλιους Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Ἡπ. (Βίτσ. Ζαγόρ. Θεσπρωτ. Κόνιτσ. Κουκούλ. Μελιγγ.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Ἀνατολ. Βαμβακ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Καλλιπεύκ. Κρυόβρ. Μελιβ. Μεταξοχώρ. Νερόμυλ. Πτελοπούλ. Συκαμν.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἑλληνοχώρ. Μάλγαρ. Ὀρτάκ.) Μακεδ. (Ἀρκοχώρ. Βέρ. Βλάστ. Βόιον Βόλβ. Βροντ. Γιδ. Γρεβεν. Δαμασκην. Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Θεσσαλον. Καστορ. Κίτρ. Κεφαλοχ. Κοζ. Κολινδρ. Λιτόχ. Νάουσ. Πεντάπολ. Πόρ. Ποταμοχώρ. Ρουμλ. Σέρρ. Σιάτ. Σταυρ. Φυτ.) γόλιους Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιππούπ.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. γκόλιος Μακεδ. (Κοζ.) γκούλιους Θεσσ. (Βαμβακ. Μελιβ.) Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.) κόλιος Ἡπ. Θηλ. γκούλια ἡ, Μακεδ. (Δοξᾶτ.)

Ἐκ τοῦ Παλαισλαβ. *gol* = γυμνός, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ συνών. Κουτσοβλαχ. *gol*. Βλ. G. Meyer, Neugr. Stud. 2, 22. Πβ. E. Bernecker, Slav. Etym. Wörterb., 325 καὶ K. Νικολαΐδ., Λεξ. Κουτσοβλαχ. γλώσσας. Ὁ τύπ. γκόλιος κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. γ κ ό λ ι α β ο ς.

Α) Κυριολ. 1) Ὁ τελείως γυμνός, ὁ ἀπεψιλωμένος, ἐπὶ ἀνθρώπων, ζώων, ἀντικειμένων Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἡπ. (Βίτσ. Ζαγόρ. Θεσπρωτ. Κόνιτσ. Κουκούλ. Μελιγγ. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Ἀνατολ. Βαμβακ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Καλλιπεύκ. Κρυόβρ. Μελιβ. Νερόμυλ. Πτελοπούλ. Συκαμν. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἑλληνοχώρ. Μάλγαρ. Ὀρτάκ. κ.ά.) Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Βόιον Βόλβ. Βροντ. Γρεβεν. Δαμασκην. Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Θεσσαλον. Καστορ. Κίτρ. Κεφαλοχ. Κοζ. Κολινδρ. Λιτόχ. Πόρ. Ποταμοχώρ. Ρουμλ. Σέρρ. Σιάτ. Φυτ. κ.ά.): *Ηῦρα ἔναν κόσ'τρα μ'κρό' εἶνι μπιτ γκόλιους (κός'τρας = σάυρα) Μελιγγ. Εἶχι πιτάξ'τὰ σκ'τιά τ' κὶ ἦταν γκόλιους Κουκούλ. Ντίπ γκόλιου τό'χ' τοῦ πιδί τ'ς αὐτεῖν' Ἀετόλοφ. Γυρεῦ' γκούλιους σαρίγκαλους 'ς τοῦ χῶμα Βαμβακ. Τοῦ χουράφ' γέμ'σι γκόλια σφιλιγκάρια (γυμνοσαλιγκάρια) Μάλγαρ. Ποῦ πααίβ'ς, μουρη'; Ντίπ γκόλια εἰσι, μά! Βροντ. Τοῦ πῆραν τοῦ πανουφόρ' κὶ ἀπόμεινι γκόλιους Καστορ. Ἀι, μά'ξι τὰ πιδιά κὶ γυρνοῦνι γκόλια 'ς τ' ρούγα Κεφαλοχ. Ντύσ', γιατί εἰσι γκόλιους Κοζ. Στέκουνταν 'ς τ'ν αὐλή γκόλιους κὶ ὄλ' τοὺν γιλοῦσαν Κολινδρ. Βάλι πάνου σ' τίπουτι, μὴ γυρᾶς γκόλιους Λιτόχ. Χάζιψιν,*

γκόλιους βγῆκιν 'ς τ' στράτα Ρουμλ. Συνών. γ δ υ τ ό ς, γ υ μ ν ό ς, ζ ά ρ κ ο ς, ξ ε ζ ά ρ κ ω τ ο ς, ξ ε μ π λ έ τ σ ω τ ο ς, ξ έ ν τ υ τ ο ς, τ σ ί τ σ ι δ ο ς, τ σ ί τ σ ι π λ ο ς. β) Τὸ νεογέννητον βρέφος, ἀγόρι ἢ κορίτσι, ὡς ἄτριχον Θεσσ. (Ἀνατολ. Ἑλληνοχώρ.): *Ἡ Κατίνα γέβ'σι κ' ἔκανι γκούλιου Ἑλληνοχώρ. γ) Ὁ μὴ ἔχων ἀκόμη τρίχωμα, ἐπὶ ζώων Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Καστορ.) Συνών. ἀ μ á λ λ ι α σ τ ο ς Α1, ἀ μ á λ λ ο ς 1, ἀ μ á λ λ ω τ ο ς 1, ἄ τ ρ ι χ ο ς. δ) Ὁ μὴ ἔχων ἀκόμη πτερά, ἄπτερος, ἐπὶ πτηνῶν Ἡπ. (Βίτσ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Μάλγαρ. Μελιγγ.) Μακεδ. (Βλάστ. Πεντάπολ. Σταυρ.) — Λεξ. Δημητρ.: *Πῶς ἦταν τὰ π'λλιά ἀπ' τὰ χιλ'δουνίτσια γκόλια ντίπ! Βίτσ. Εἶνι γκόλιου ἀκόμ', δέν ἔχ' φτιροῦδ' ἀπάν' τ' Σταυρ. Συνών. ἀ μ á λ λ ι α σ τ ο ς Α1β, ἀ μ á λ λ ω τ ο ς 2, γ κ ό λ ι α β ο ς Α1β, γ κ ο λ ι α ν ά ρ ι 1, γ κ ο λ ι ά ρ ι 1α. 2) Φαλακρὸς Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. κ.ά.) Μακεδ. (Κοζ.): *Ἀρρώστ' σ' οὐ Γιάβ'ς κὶ τῶπισαν τὰ μαλλιά, ἀπόμ'κὶ γκόλιους Ζαγόρ. Τ'ς ἔπισαν τὰ μαλλιά ἀποῦ τοῦ κιφάλ', ἀπόμ'κὶ ντίπ γκόλια Κουκούλ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ο λ ι ο κ έ φ α λ ο ς 2. 3) Γυμνόλαμος ὄρνις, πετεινὸς Θεσσ. (Μεταξοχώρ. Νερόμυλ.) Μακεδ. (Ἀρκοχώρ. Γιδ. Νάουσ.): *Εἶνι νταμάρ' κόττις, κόκκινες κὶ παρδαλιές κὶ γκόλιες (νταμάρι = εἶδος) Νερόμυλ. Πιάσι τὰ σφάξουμι αὐτήνα τ' γκόλια Ἀρκοχώρ. Γκόλις οὐρνίθις δέν παραέχουμι Νάουσ. Συνών. γ κ ο λ ι ά β α ρ ο ς 2, γ κ ο λ ι α β ά ρ ι κ ο ς, γ κ ό λ ι α β ο ς 3, γ κ ο λ ι α ν ά ρ ι κ ο ς, γ κ ο λ ι α ν ό ς, γ λ α ρ ο λ α ί μ η ς, γ λ ε ι φ τ ο λ α ί μ η ς, γ υ μ ν ο λ α ί μ η ς, ζ ο ρ κ ο λ α ί μ η ς. β) Γυμνόστηθος, ἐπὶ γυναικὸς Θεσσ. (Μεταξοχώρ.) 4) Τὸ ἄρσ. ὡς οὐς., λεῖμαξ Θράκ. (Καβακλ.). Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ό λ ι α ρ ο ς 4. 5) Τὸ θηλ. ὡς οὐς., γαλλοπούλλα Μακεδ. (Δοξᾶτ.) 6) Τὸ οὐδ. ὡς οὐς., εἶδος σίτου Θεσσ. (Μελιβ.) 7) Τὸ οὐδ. ὡς οὐς., τὸ ἐσωτερικὸν σκληρὸν μέρος τοῦ κυδωνίου Μακεδ. (Σιάτ.): *Μάω' μάννα, ἔφαγιν τοῦ καλὸ κὶ μ' ἄφ'κιν τοῦ γκούλιου.*****

Β) Μεταφ., πτωχὸς Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Μακεδ. (Βόλβ. Κοζ. Γρεβεν.): *Εἶνι γκόλιους, δέν ἔχ' οὔτι χουράφια οὔτι σπίτ' Βόλβ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ό λ ι α β ο ς Β1.*

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γκόλιους Θράκ. Μακεδ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. 'Σ τ' Γκόλιου Ἡπ. (Κόνιτσ. Πυρσόγ. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον Καστορ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκόλιους Μακεδ. (Βλάστ.)

γκολιόσανάκι τό, ἐνιαχ. γκολιόσανάκι Α. Ρουμελ. (Καβακλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ κ ο λ ι ο σ ά ν ι διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Ἄπτερος νεοσσὸς ἀγρίων πτηνῶν ἔνθ' ἄν.

γκολιόσανι τό, ἐνιαχ. γκουλιόσάν' Ἡπ. (Λάκκα Σούλ.) Θράκ. (Ἀμόρ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *gulis ánu* = γυμνός.

Τὸ νεογέννητον βρέφος ὡς ἄτριχον Ἡπ. (Λάκκα Σούλ.) β) Ὁ μὴ ἔχων ἀκόμη πτερά, ἄπτερος, ἐπὶ πτηνῶν Θράκ. (Ἀμόρ.): *Τὰ λελεκούδια εἶνι γκουλιόσάνια. Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ο λ ι α ν ά ρ ι 1.*

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκουλιόσάνους Μακεδ. (Βλάστ. Βογασ.)

γκολιόσανιὰ ἡ, ἐνιαχ. γκουλιόσανιὰ Μακεδ. (Σιάτ.) γκουλιόσανιὰ Μακεδ. (Βλάστ.) γκουλ'σανιὰ Μακεδ. (Γρεβεν.)

